

ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι . . . Δρ. ν. 3.—
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ » 3,50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

TIMATAI

Δεπτῶν 15
261—Γραφείον ὁδ. Ἐρμοῦ—264

Αἰτήσεις πρὸς ἐγγραφὴν συνδρομητῶν, μὴ οὐροθευόμεναι ὑπὸ τοῦ τιμήματος τῆς συνδρομῆς, εἰσὶν ἀπαράδεκτοι.

ΜΙΚΡΑ ΑΜΑΡΤΗΜΑΤΑ

ΤΗΝ ἔλλειψιν τοῦ μεγέθους ἀναπληροῖ· ἡ πληθὺς αὐτῶν. Πλοιοῖν δύναται νὰ ἔχῃ βαρὺ φορτίον ἄμμου, ἢ φορτίον μυλοπετρῶν καὶ δύναται δι' αὐτοῦ νὰ βυθισθῇ. Ἐὰν τὸ ἀμάρτημα ἢ μικρὸν τότε τὸ ἔγκλημά σου εἶναι μεῖζον ἀδικοῦντος καλὸν φίλον διὰ μικρὸν αἰτίαν. Δὲν εἶναι τὸ μέγεθος τοῦ νομίμουτος, ἀλλ᾽ ἡ εἰκὼν τοῦ βασιλέως ἐπ' αὐτοῦ ητὶς κυροῦ τὴν κυκλοφορίαν αὐτοῦ· ὁ κλέπτων ὅβιολὸν εἶναι λοιπὸν κλέπτης ἵσος πρὸς τὸν κλέπτοντα εἰκοσάδραχμον. Δύο τρόποι εἰσὶν δι' ᾧ κατέρχεται τὶς ἀπὸ τῆς κορυφῆς καθώνοστασιού. Οἱ εἰς εἶναι τὸ πήδημα, ὁ ἔπερος αἱ βαθυτέρες ἀλλ' ἀμφότεροι φέρουσιν εἰς τὴν βάσιν. Οὕτω δὲ δύο εἰσὶν αἱ ὅδοι τῆς εἰς Ἀδηνὸν περιελεύσεως. Οἱ εἰς εἶναι νὰ πορευθῇ τὶς εἰς αὐτὸν μὲν ἀγονικούς ὀφθαλμούς—ὅλιγοι δὲ τοῦτο ποιοῦσιν—οἱ δὲ ἔπερος διὰ τῶν βαθυτῶν τῶν μικρῶν ἀμαρτημάτων, ὁ δὲ τρόπος οὗτος εἶναι καὶ ὁ συνειλέστερος. Ἀνέχθητι μικρά τινα ἀμαρτήματα ταχέως δὲ θὰ χρειασθῆς ὅλιγα ἔτι. Καὶ αὐτὸς ὁ εἰδωλολάτρης ήδύνατο νὰ εἴπῃ «Τίς ἡρέσθη εἰς ἐν μόνον ἀμάρτημα;» Τότε ἡ πορεία σου θέλει καθίστασθαι χείρων ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος. Καλῶς περιέγραψέ τις τὴν πρόσδον τῆς ἀμαρτίας ἐν τῷ ἀνθρώπῳ: Πρῶτον τὸν ἔξεγείρει, εἴτα καθίσταται εὐάρστος, εἴτα εὔκολος, εἴτα θελκτική, εἴτα συχνή, εἴτα συνγίθης, εἴτα σταθερά. Τότε ὁ ἀνθρώπος καθίσταται ἀμετανόητος, πείσμων καὶ ἐπὶ τέλους κατηραμένος. Ἀναγνώστα ὁ διάβολος θέλει μόνον νὰ ἐμπνέῃ τὸ κέντρον μικροῦ τίνος κατ' αὐχὴν ἀμαρτήματος ἐν τῇ καρδίᾳ σου, τότε δὲ περιέρχεσαι εἰς τὴν πλήρη αὐτοῦ ἔξουσίαν. Οὐδέποτε παίζετε μὲν τὸ πῦρον οὐδέποτε ἀδιαφορεῖτε εἰς μικρὰ ἀμαρτήματα.

Ἐὰν ἐβλέπομεν ὑλοτόμον καταρρίπτοντα ὀκτὼ μεγάλα δένδρα ἐν δάσει καθ' ἔδυμάδα ἢ τετρακόσια κατ' ἔτος, θὰ ἐλέγομεν: τί κρῦμα· καὶ ὅμως ἐν μεγάλῳ πρινιστηρίῳ δι' ἀτμοῦ κινουμένῳ δὲ ἀριθμός οὗτος ἀκριβῶς ἔχρονικευει πρὸς κατασκευὴν φωσφορίων. 1,123,200,000 φωσφόρια εἰς ἐν ἔτος κατεσκευάζοντο ἐκ 400 δένδρων. Τοῦτο δύναται νὰ ὑπομνήσῃ τινὰ τὴν ἔκτης παρατήρησιν σοφοῦ διακεκομμένου «Οποία μωρία νὰ φοβήται τὶς τὴν κατὰ μικρὸν ἀπόρριψιν συνόλου τῆς ζωῆς καὶ ὅμως νὰ μὴ θεωρῇ πρὸς οὐδὲν τὴν ἀπόρριψιν αὐτῆς κατὰ τμήματα.

ΣΤΗΘΟΔΕΣΜΟΣ (CORSET)*

Ο στηθόδεσμος, ὁ φθοροποιὸς οὗτος τῶν γυναικῶν, δάκιμων προϊόντων ἔστι τῆς ἀσέμνου καὶ γραδὸς Δύσεως, προϊὸν διπερ δυστυχῶς εἰσῆλθεν, ἀνευ μεγάλου τελωνειακοῦ δασμοῦ, καὶ εἰς τὴν ἡμετέραν δυστυχῆ χώραν, ἵνα καταστρέψῃ καὶ καὶ καταστήσῃ αὐτὴν ωχρὰν καὶ πρὸς παραγωγὴν τέκνων εύρωστων καὶ ὑγιειῶν ἀνίκανον. Ἐν τῷ μέσῳ τῶν γελώτων καὶ τῆς ἐπιδοκιμασίας τῆς τε πολιτείας καὶ τῆς οἰκογενείας, εἰσέρχονται εἰς τὴν μικρὸν ἡμῶν χώρων ἐκ τῆς Δύσεως προϊόντα τοῦ αὐτοκαλουμένου πολιτισμοῦ ἀτινα συνεπάγουσι τὴν πτωχείαν, τὴν καταστροφὴν καὶ τὸν μαρασμὸν αὐτῆς.

Ἡ κοινωνία ἡμῶν δυστυχῶς ἔρπει πρὸς πᾶν ἔξωθεν ἐρχόμενον τυφλῶς τὰ πάντα μιμεῖται κατ' οὐδὲν οὐτωσι διαφέρουσα παρεμφερῶν τινῶν τῷ ἀνθρώπῳ ζώων: πᾶν ἐκ τῶν ἔξω ἐρχόμενον ἔχει τὸν τύπον τῆς λεπτότητος, τῆς κομψύτητος, τὴν σφραγίδα τέλος τῆς τελείστητος πᾶν ἡμεδαπὸν εἶναι χονδρὸν ἢ ἀκομήγον καλὸν τὸ πολὺ μισθον διὰ τὰς ὑπηρετίας.

Καὶ δυστυχῶς οὗτε ἡ οἰκογένεια, ἐνῷ βλέπει τὸν τὸν ὄλεθρον, ἡδυνήθη νὰ φυγαδεύσῃ τὰ προϊόντα τοῦ κατ' εὐφημισμὸν πολιτισμοῦ, οὔτε ἡ πολιτεία διὰ νόμων καλυσόντων τὴν ἀλωσιν τῶν ἡμετέρων, ὑπὸ τῶν ζένων.

* Έκ τοῦ «Τηλεγράφου».

Κοινῇ ταῦτα δμολογοῦμεν ἀπαντεῖς ἀλλ' οὐδὲν πράττομεν τὰς χεῖρας κατὼν καὶ τὴν κεφαλὴν ἔχοντες, βλέπομεν ἀπαθῶς φθίνουσαν τὴν ἡμετέραν γοινωνίαν, βλέπομεν τὰ πρᾶττα φυεδοῦς πολιτισμού κατασπαθίζοντα ἀνηλεῶς τὴν χώραν μας, τὴν μικρὰν καὶ πτωχὴν, καὶ ἡμεῖς ἀποναρκοῦμενοι ἥσυχαζομένη, τὴν ἐξ ὑψους ἀντίληψιν μόνον ἐπικαλοῦμενοι. Ἀλλὰ τὸ κακὸν αἰξάνει καὶ αἰξάνει κατὰ γεωμετρικὸν λόγον· ἡ χώρα ἡμῶν μικρὰ οὖσα ἔνεκα τῆς κακίας τῆς Δύσεως καὶ πτωχὴν ἀνάγκην ἔχει ταχείας ἀντιληψίας διότι καὶ ὁ ὀλίγος αὐτῆς πλοῦτος ἀγει τὴν πρᾶττην ξένην ἀγουσαν καὶ ταχὺς ὁ ἐξ ἀστίας θάνατος αὐτῆς ἐπικρέμαται.

Ζῷμεν ὑπὸ τὸ καλήτερον καὶ εὐκαρέστερον κείμα-
ἔχομεν τὴν φύσιν φει πρᾶττης ἡμᾶς γελῶσαν, τὸν οὐρανὸν
χαρίεντα καὶ ἐπαγγγόν καὶ ἐν τούτοις μαρασμὸς καὶ
ἀχρότης δούρυφορεῖς ἡμᾶς· τοῦτο ν' ἀποδώσωμεν; οὐχὶ
ἀλλαχοῦ ἡ εἰς τὰ κακὰ ἥθη τὰ κατακλύσαντα τὴν ἡ-
μετέραν χώραν εἰς τὸν βίον ὃν παρὰ τῶν ξένων ἐδα-
νείσθημεν καὶ ὅστις ἐπαπειλεῖ πάντας νὰ καταστρέψῃ.
Ἡ χλώρωσις ἡ συνηθεστάτη αὐτῆς νόσος ταῖς νέασι
ταῖς ἐν ταῖς πόλεσιν οἰκούσαις δὲν εἶναι προϊόν τῆς κα-
κῆς διαίτης; διατί δὲν ἀπαντῶμεν αὐτὴν εἰς τὰς οἰ-
κούσαις ὑψηλὰ μέρη, εἰς τὰ μέρη ἔνθα ἀμύγη καὶ ἀγνὰ
εἰσέτι τὰ ἥθη καὶ ὁ βίος τῶν προγόνων διατηροῦνται,
εἰς τὰ μέρη ἔνθα αἱ νέαι ἔχουσι θετικὴν ἐνασχόλησιν μὴ
ἐπιδιδόμεναι ἀπὸ πρωταξάχρις ἐπερχόμενες εἰς τὴν ἀνά-
γνωσιν μυθιστορημάτων, εἰς τὰ μέρη ἔνθα ἡ πατρικὴ
καὶ μητρικὴ ἐπιβλεψίς δὲν λείπει ἀπὸ τὰ τέκνα
αὐτῶν;

Ἐπανέλθωμεν ἀρά ἐπὶ τοῦ χυρίου θέματος ἡμῶν,
ἐπὶ τοῦ στηθοδέσμου, τοῦ δεσμωτηρίου τούτου τῶν
γυναικῶν. Ἐκαστον πρᾶγμα ἔχει καὶ τὴν ιστορίαν του
ὅσῳ ἀσημον καὶ ἀνὴρ, πολλῷ μᾶλλον ὁ κορσές ὁ ἐκ
βασιλίδος ἔλκων τὴν καταγωγήν.

Ἴστορία αὐτοῦ.

Ο περὶ οῦ ὁ λόγος στηθοδέσμος ἐντελῶς ἀγνωστος
ταῖς γυναιξὶ τῆς ἀρχαιότητος ἐτύγχανεν· αἱ γυναικες
τῆς μακαριωτάτης ἐκείνης ἐποχῆς ἀλλην ἰδέαν περὶ¹
καλοῦ καὶ ὠραιότητος εἶχον· εἰς ἐποχὴν ὅτε ἡ γνω-
σις τῶν καλῶν τεχνῶν καὶ τὸ καλὸν εἶχε φθάσει ἀ-
χρι τῆς ἰδαινικότητος, εἰς ἐποχὴν ὅτε ἡ πολιτεία πα-
ρηκολούθει τὴν ὑγιείαν ἐκάστου ἀτόμου, ἔνδυμα τοι-
οῦτον ὅπερ διαχωρίζει ὡς σφῆκα τὴν δυστυχή γυ-
ναικα, βεβαίως δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ὑπάρχῃ ὡς κόσμος
μεταξὺ τῶν γυναικῶν· ἐπρεπε νὰ παρέλθουν πολλοὶ
αἰῶνες ἀκοιμώθητος καὶ διαφθορᾶς ὅπως ἀνακαλυφθῆ-
τὸ ἀριστούργημα τοῦτο τῆς γυναικείας ὠραιότητος.

Αἱ γυναικες τῆς Ἑλλάδος καὶ Ῥώμης ἔφερον ἐσθῆ-
τας ἀς μικρὸν μόνον περὶ τὴν ὄσφυν περιέσφιγγον·
πρᾶττης ὑποστήριξιν δὲ τοῦ στήθους τανίας ἐκ μετάξης·
ἐκεῖ, ἐπὶ τῆς τανίας αὐτῆς αἱ πλούσιαι ἔθεντα χρυ-
σὸν, πολυτίμους λίθους καὶ λοιπὰ δυνάμενα τὸν κό-
σμον αὐτῶν ν' αὐξήσωσιν· αἱ Τρῆσαι καὶ Δαρδανίδες τὴν
αὐτὴν τανίαν εἶχον ἐν χρήσει ἀλλ' αὐτη πλατυτέρα

ἢτο καὶ πολὺ πρὸς τὰ ἄνω ἤρχετο πρᾶττης εὐχερεστέραν
τοῦ στήθους ὑποστήριξιν διότι αὐταὶ κατὰ τὸν Ὁμηρον
ἥσαν βαθύκολποι. Τὸ ἔνδυμα αὐτὸν ἀγνωστὸν διε-
τέλει ἀχρι τοῦ ΙΔ'. αἰῶνος κατὰ τὴν μαύρην ἐκείνην
ἐποχὴν, ἐποχὴν ἐκλύσεως τῶν ἥθων ἀνεφάνη· ἡ βασι-
λεία τοῦ στηθοδέσμου. Εἰς τὴν αὐλὴν Ἰσαβέλλας τῆς
Βαυαρίας ἐτελοῦντο ὄργια δυνάμενα ὄνομαστούς τινας
Πάπας νὰ σκανδαλίσωσιν· ἡ αὐλὴ καὶ ἡ Ἰσαβέλλα
ἥσαν ἑστία πάστης ἥδωντος· ἐκεῖ χοροί, διασκεδάσεις
καὶ πάτοι ἀμετροί· ἐκεῖ συλλιθόδην τὰ πάντα ἀπα-
θῶς καὶ ἀνενούνται παρέλυσαν τὰ σώματα τῶν ἥθων· ἀλλ' αἱ ἥδο-
ναι παρέλυσαν τὰ σώματα τῶν ἥθων· ἀνάγκη δυ-
μας ἀπήτετ τὴν πατακήν τῶν ἀθώων διασκεδάσεων
πορειῶν· αἱ κυρίαι εἰσὶν εὐφυεῖς· ἔχουσι πνεῦμα δημι-
ουργὸν, μηχανῶνται πολλά· ὁ Εὐριπίδης λέγει περὶ
αὐτῶν·

Πολλὰς ἀνέρεις μηχανάς γυνὴ γάρ εἰ.
Δειναὶ μὲν αἱ γυναικες εύρισκειν τέχνας.

Ἡ μηχανὴ λοιπὸν καὶ ἡ τέχνη εὑρέθη· ὁ κοροεὶς
ἥδυνατο, νὰ ἔξαλειψῃ τὰ ἀπαίσια τῶν διασκεδάσεων
ἴχυν καὶ νὰ ἐπανορθώσῃ διὰ τῆς τέχνης τὰ κατα-
στραφέντα τῆς φύσεως θέλγητρα· τὸν κορσὲ ἄρα οὐκ
ἀπεικότως δυνάμεθα καὶ αὐλικὸν δῶρον, νὰ καλέσω-
μεν. Ἡ Ἰσαβέλλα καὶ αἱ κυρίαι τῆς αὐλῆς εἰσῆγαγον
αὐτὸν εἰς τὴν Γαλλίαν καὶ ἀνεκτημένου δώρου ἐπρο-
κισαν αὐτὴν· ἐν τούτοις τὸ δῶρον αὐτὸν κατ' ἀρχὰς εἰς
ἐπιδιδόμεναι ἀπὸ πρωταξάχρις ἐπερχόμενες εἰς τὴν ἀνά-
γνωσιν μυθιστορημάτων, εἰς τὰ μέρη ἔνθα ἡ πατρικὴ
καὶ μητρικὴ ἐπιβλεψίς δὲν λείπει τὰ τέκνα αὐτῶν;
αὐτοὶ μητρικὸν μαστὸν θηλαζούσιν

Ἐκτοτε ὁ κορσὲς διεδόθη ἀνὰ τὸν κόσμον, ἀν καὶ
ἐπίτινα χρόνον ἐγκατελείψθη, εἰς τὴν Γαλλίαν πρὸ²
πάντων, καὶ τὸ δυστυχὲς τῶν γυναικῶν στήθος ἥδυ-
νηθη νὰ λάβῃ μικράν τινα ἀναψυχήν.

Διαγχρόνως διεδίδετο καὶ ἡ αἰτία τῆς ἐφερέ-
σεως αὐτοῦ εἶμαι λίαν βέβαιος διότι αἱ γυναικες δὲν θὰ
έδέχονται νὰ θέσωσι εἰς τὸ στήθος αὐτῶν τὸ πρωΐον
τῆς ἀσεμνύτητος.

Ινα δῷμεν δίκαιοι, δὲν πρέπει νὰ παραλείψωμεν διότι
αὐλαὶ τινες κατόπιν ἐπεχείρησαν νὰ καταστρέψωσι τὸν
κορσὲ ἀλλ' ἐναυάγησαν δύστυχῶς. Ὁ Ἰωσήφ Β' βλέ-
πων τὴν ὄλεθρίαν αὐτοῦ ἐπὶ τῆς ὑγιείας ἐπίδρασιν
πολλὰς διαταγὰς κατ' αὐτοῦ ἔξεδοτο καὶ πολλὰ ἐμπ-
χανεύθη, καὶ δὴ διέταξεν δόπιας οἱ εἰς σωματικὰ ποι-
νάς κατάδικοι φέρωσιν αὐτὸν εἰς δεῖγμα ἀπιμίλας· ἡ
βαρεῖα αὐτῆς προγραφὴ μικρόν τι συνετέλεσε διότι ἐ-
λάχιστος μόνον χρόνος παρῆνθε καὶ ὁ κορσὲς ἀνεφάνη
εἰς τὸ κράτος του.

Μετὰ τὴν μικρὰν ταῦτην ιστορικὴν ἔρευναν ἀς ἐξ-
τάσωμεν τὰς βλάβες ἀς τὸ αὐλικὸν δῶρον ἐπι-
φέρει εἰς τὰς γυναικας.

Βλάβαι αὐτοῦ.

Ο κορμὸς τοῦ ἀγθρωπίνου σώματος διαιρεῖται εἰς
κύτος τοῦ θώρακος, τῆς κοιλίας καὶ τῆς λεκάνης. Εἰς
τὸν θώρακα ὑπάρχουσιν οἱ πνεῦμανες καὶ κατὰ τὸ με-
σαύλιον αὐτοῦ ἡ καρδία καὶ τὰ μεγάλα ἀγγεῖα, εἰς

τὸ τῆς κοιλίας καὶ λεκάνης, τὰ ὄργανα τῆς πέψεως,
στόμαχος ἢ· καὶ τῆς γεννήσεως. Ἡ κορυφὴ τοῦ θώ-
ρακος εἶναι στενοτέρα τῆς βάσεως· οὗτος πιθειδῆς
τὸ σχῆμα, τὴν μὲν βάσιν ἔχει πρᾶττης τὰ κατὰ τὴν
δέ κορυφὴν πρᾶττης τὰ ἄνω· αἱ πλευραὶ αἱ τὸν θώρακα ἀπο-
τελοῦσαι εύρυνονται πρᾶττης τὰ κατὰ τὴν πρᾶττης σχῆμα
καὶ τὰ στηθοδέσμου. Εἰς τὴν αὐλὴν Ἰσαβέλλας τῆς
Βαυαρίας ἐτελοῦντο ὄργια δυνάμενα ὄνομαστούς τινας
Πάπας νὰ σκανδαλίσωσιν· ἡ αὐλὴ καὶ ἡ Ἰσαβέλλα
ἥσαν ἑστία πάστης ἥδωντος· ἐκεῖ χοροί, διασκεδάσεις

καὶ πάτοι ἀμετροί· ἐκεῖ συλλιθόδην τὰ πάντα ἀπα-
θῶς καὶ ὁ διλίγος αὐτῆς πλοῦτος ἐπελοῦντο· ἀλλ' αἱ ἥδο-
ναι παρέλυσαν τὰ σώματα τῶν ἥθων· ἀνάγκη δυ-
μας ἀπήτετ τὴν πατακήν τῶν ἀθώων διασκεδάσεων
πορειῶν· αἱ κυρίαι εἰσὶν εὐφυεῖς· ἔχουσι πνεῦμα δημι-
ουργὸν, μηχανῶνται πολλά· ὁ Εὐριπίδης λέγει περὶ
αὐτῶν·

“Οπως ἐνεργήσωσι τὰ διάφορα ταῦτα ὄργανα τὰς

πολυποικίλους αὐτῶν ἐργασίας ἔχουσιν ἀνάγκην χώρου
τινός· καὶ ὁ χῶρος οὗτος ὑπάρχει, ἀλλ' ὁ στηθοδέσμος
διὰ τῆς μεγάλης αὐτοῦ πιέσεως ἀφαιρεῖ αὐτὸν· οὐ-
τας οἱ πνεῦμονες, ἡ καρδία, ὁ στόμαχος, τὸ ἡπαρ—
ὅπερ καὶ διχάζεται ὑπὸ τῆς πιέσεως—ὑφιστάμενα
ἰσχυρὰν πίεσιν ἐκτοπίζονται καὶ δὲν λειτουργοῦσι κα-
νονικῶς. Ἐκ τούτου καλύμματα κατὰ τὴν κυκλοφορίαν,
κατὰ τὴν ἀναπνοήν, κατὰ τὴν πέψιν, κατὰ τὴν θρέψιν·
ἡ κυκλοφορία καὶ αἱ γυναικες ἀφ' ἐνὸς, αἱ τὰ ἴδια τέ-
κνα τρέφουσαι, ἵττον ἡ αἱ μὴ τρέφουσαι δύοκεντα·
εἰς νόσους καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν θυησκόντων παιδίων ἀφ'
ἐτέρου εἶναι πολλῷ μεγαλεῖτερος ἐν τοῖς ὑπὸ τροφοῦ
τρεφομένοις ἡ ἐν τοῖς τὸν μητρικὸν μαστὸν θηλαζούσιν
ἔχων δὲ ὑπὸ δύψιν τὴν ἀπογραφὴν τοῦ Benoiston de
Chateaupneuf λέγει ὁ Scanzonī «εξ 100 μὲν βρεφῶν
θηλαζούμενών ὑπὸ τῆς μητρὸς θηλαζούσιν ἐντὸς τοῦ πρώ-
του ἔτους 8, εξ 100 δὲ ὑπὸ τροφῶν 29.» Ἡ διαφο-
ρὰ σπουδαιοτάτη εἶναι, μεγάλως τὰς μητέρας ἐπιβα-
ρύνουσα. Ὁ σοφὸς Steele διηγείται ἐπί-
στης διτὶ «μητρὸς θηλαζούσα εἶγαι εύρωστοτέρα τὸ ὑγιε-
στέρα τῆς μὴ θηλαζούσης» διότι ἐν τῷ θηλασμῷ εύ-
ρισκει ἡ μητρὸς φάρμακον προφυλακτικὸν ἀπὸ πολλῶν
νευρικῶν καὶ δυτηρικῶν παθημάτων». Ἀπλῆ παρατή-
ρησις καταδείκνυει τὴν ἀληθείαν τῶν λόγων ταῦς σο-
φοῦ «Ἀγγλου.

Ἄλλ' ἔκτὸς τοῦ ὑγιεινοῦ τούτου κανόνος ὑπάρχουσι
καὶ ἀλλοὶ λόγοι, ἐπίσης σπουδαιοὶ ἀπαι

ἀφορμὴν ἡ μόνον τὴν χρῆσιν τοῦ κορσέ.—Οἱ ἔξις πίναξ, μέσος ὅρος τεσσαρακονταετοῦς παρατηρήσεως, εἶναι ἀρκούντως διδάκτικος. Ἐπὶ 100 κορασίων φερόντων στηθόδεσμον:

—25 ἀποθνήσκουσιν ἀπὸ στηθικὰ νοσήματα.

—15 » ἐνεκα τοῦ πρώτου τοκετοῦ.

Ο μικρὸς μεταπράτης (ἴδε σελ. 166).

—15 μένουσιν ἀδίνατα μετὰ τὸν τοκετόν,

—15 γίνονται δίνσμορφα.

—30 μόνον ἀντέχουσιν, ἀλλὰ προσβάλλονται θάττον ἡ βράδιον ἀπὸ διαφόρους ἐνοχλήσεις κατὰ τὸ μᾶλλον ἡ ἥττον σπουδαῖας.

Ναπολέων ὁ Α', συνδιαλεγόμενος μετὰ τοῦ ίατροῦ *Carvizar*, ἔλεγε περὶ τοῦ στηθόδεσμου· «τὸ ἔνδυμα

»αὐτὸ γεννηθὲν ἐκ τῆς κακῶς ἐννοούμενης φιλαρεσκείας ἐπιδρᾷ ὀλεθρίως ἐπὶ τῆς ὑγείας τῶν γυναικῶν καὶ τῶν τέκνων αὐτῶν, μολ ἀναγγέλλει· δὲ διὰ τὸ πολεμικὸν πνεῦμα χάνεται ἐν Γαλλίᾳ καὶ ἡ παρακμὴ αὐτῆς λίαν προσεχής».

Αλλ' ἂν ἐξακολουθήσωμεν νὰ γράψωμεν πλειότερα

Αλλ' ἂν αἱ γυναικες δὲν πειθόνται νὰ ἐγκαταλείψωσι τὸ ἔνδυμα αὐτὸ, τὸ πλεῖστα κακὰ ἐπιφέρον εἰς τὴν κοινωνίαν, οἱ σύζυγοι, οἱ ἀδελφοί, οἱ γονεῖς δὲν ἔχουσι τὴν δύναμιν νὰ καταστρέψουσιν αὐτὸ ἀλληλοδιαδόχως, δι' ἐνὸς *coup d'* ἔται ἡ δὲ πολιτεία νὰ ἐπιβάλῃ βαρὺν δασμὸν ἐπ' αὐτοῦ δπως, ἀν μὴ ἐξαλει-

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ ΙΩΣΗΦ Α'.
ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡ ΤΗΣ ΑΥΣΤΡΟΥΓΓΑΡΙΑΣ

Η αὐτοκρατορία τῆς Αὐστρίας ἔχει ἔκτασιν 240,000 τετραγωνικῶν μιλίων, περιστοιχεῖται δὲ πανταχόθεν ἐξ ἀλλιών χωρῶν, πλὴν ἐκ τοῦ μέρους τοῦ Α-

φῆ, ἐλαττωθῆ τούλαχιστον ἡ χρῆσις αὐτοῦ;

Νομίζω διὰ ὁ συνδυασμὸς οὗτος δύναται νὰ ἐπιφέρῃ τὴν ἐξόντωσιν τοῦ στηθόδεσμου.

ANT. EMM. ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ
διδάκτωρ τῆς Κατρικῆς.

δριατικοῦ πελάγους ὅπερ περιβρέχει περὶ τὸ πέμπτον τῶν μεθορίων της. Κατὰ τὰ λοιπὰ μέρη δρίζεται περὶ τὸ ἐν τρίτον αὐτῆς, πρὸς δυσμὰς ἢ βορρᾶν ἐπ τῆς Γερμανικῆς αὐτοκρατορίας (Βαυαρίας, Σαξωνίας καὶ Πρωσίας)· ἐν τρίτον, πρὸς μεσημβρίαν καὶ ἀνατολὰς ἐκ τῆς Τουρκικῆς αὐτοκρατορίας καὶ τῶν παραδουναβίων

κρατών, τὸ δὲ ἐπίλοιπον τρίτον ἐκ τῆς Ῥωσίας βαρειανατολικῶν, καὶ τῆς Ἐλβετίας καὶ Ἰταλίας μεσημβρινοδυτικῶν.

Ο πληθυσμὸς τῆς Αὐστροουγγαρίας ἀποτελεῖται ἐκ πληθύος διαφόρων φυλῶν, διαφέροντων ἀλλήλας κατὰ τὰ ἡθη καὶ ἔθμα τὴν γλῶσσαν καὶ θρησκείαν. Η πολυαριθμοτέρα φυλὴ εἶναι ἡ γερμανικὴ ἀνερχομένη εἰς 9,000,000, καὶ ἀποτελοῦσα 25 τοὺς ἑκατὸν τοῦ συνόλου πληθυσμοῦ. Τὰ διάφορα σλαβικὰ φύλα τὰ οἰκοῦντα τὴν αὐτοκρατορίαν ἀνέρχονται εἰς 16, 540,000 ἀποτελοῦντα τὰ 46 ἑκατοστὰ τοῦ ὅλου πληθυσμοῦ. Πλὴν τῶν ἄνω εἰρημένων δύο φυλῶν κατοικεῖται καὶ ὑπὸ Ἀρμενίων, Βουλγάρων, Αλβανῶν, καὶ ἄλλων.

Η αὐτοκρατορικὴ οἰκογένεια τῆς Αὐστρίας, ἐξ ἣς ὁ Φραγκίσκος Ἰωσῆφ, κατάγεται ἐκ τοῦ Ῥουδόλφου τοῦ ἐξ Ἀψοδούργων, γερμανοῦ κόμητος, γεννηθέντος ἐν ἔτει 1218, καὶ ἐκλεχθέντος αὐτοκράτορος τῆς Ῥωμαϊκῆς αὐτοκρατορίας τὸ 1276. Η ἀρρονή γραμμὴ ἐσβέσθη τὸ 1740 διὰ τοῦ αὐτοκράτορος Καρόλου Σ', οὗ ἡ μόνη θυγάτηρ, ἡ Μαρία Θηρεσία ἐνυμφεύθη τὸν δοῦκα Φραγκίσκον τῆς Τοσκάνης, εἴτα αὐτοκράτορα Φραγκίσκον Α' τῆς Γερμανίας ἐκ τοῦ οἴκου τῆς Λορραΐνης, ὅστις οὕτως ἐγένετο θεμελιωτὴς τῆς νέας γραμμῆς τῶν Ἀψοδούργων τῆς Λορραΐνης. Τὴν Μαρίαν Θηρεσίαν διεδέξατο ἐν ἔτει 1780, ὁ υἱὸς αὐτῆς Ἰωσῆφ Β', κατὰ τὸν θανάτον τοῦ ὅποιου, τὸ 1792 ὁ υἱὸς αὐτοῦ Φραγκίσκος Α' ἀνῆλθεν εἰς τὸν θρόνον καὶ ἐβασίλευε μέχρι τοῦ 1835. Νυμφεύθεις οὕτος τετράκις, κατέλιπε πολυάριθμὸν οἰκογένειαν, τὰ μέλη τῆς ὥποιας καὶ οἱ ἀπόγονοι αὐτῶν, ἀποτελοῦντα τὴν ἐνεστῶσαν αὐτοκρατορικὴν οἰκογένειαν. Ο Φραγκίσκος ὑπῆρχεν ὁ πρῶτος γῆγενων ὁ λαβὼν τὸν τίτλον αὐτοκράτορος τῆς Αὐστρίας τὸ 1804 πρὶν ἡ ἐκβιασθῆ ὑπὸ τοῦ Ναπολέοντος γὰρ παραιτηθῆ τοῦ αὐτοκρατορικοῦ στέμματος τῆς Γερμανίας, ὅστις ὑπὲρ τὰς πέντε ἐκατονταετηρίδας ἀνήκειν εἰς τὴν οἰκογένειαν τῶν Ἀψοδούργων. Τὸν Φραγκίσκον Α' διεδέξατο ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ αὐτοκράτωρ Φερδινάνδος Δ', παραιτηθέντος τούτου τὸν Δεκέμβριον 1848, ἀνῆλθεν ἐπὶ τὸν θρόνον ὁ Φραγκίσκος Ἰωσῆφ Α' τοῦ ὅποιου τὴν εἰκόνα παρέχομεν σήμερον. Ἐγεννήθη οὕτος τὸν Αὔγουστον 1830, εἶναι δὲ ὁ πρεσβύτερος υἱὸς τοῦ ἀρχιδούκος Φραγκίσκου Καρόλου καὶ ἀνεψιὸς τοῦ αὐτοκράτορος Φερδινάνδου Δ'. Ο Φραγκίσκος Ἰωσῆφ ἐνυμφεύθη τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1853 μετὰ τῆς θυγατρὸς τοῦ Μαξιμιλιανοῦ, Δουκὸς τῆς Βαυαρίας. Τὰ ἐκ τοῦ γάμου τούτου γεννήθεντα τέκνα εἰσὶ τὰ ἔξις. 1. Η Λεχιδόνικα Γισέλα, γεννηθεῖσα τὸν Ιούλιον τοῦ 1856 καὶ νυμφεύθεῖσα τὸν Λεοπόλδον τῆς Βαυαρίας. 2. Ο Αρχιδούκης Ῥουδόλφος διάδοχος τοῦ θρόνου, γεννηθεῖς τὸν Αὔγ. 1858, χ. 3. Η Αρχιδόνικα Μαρία γεννηθεῖσα τὸν Ἀπρίλ. 1868.

Ο Φραγκίσκος Ἰωσῆφ ἐν ἔτει 1873 ἐνεκαθίδρυσε νέαν ἐποχὴν εἰς τὸ Κράτος τοῦ ἐπεκτείνας τὰς ἐλευθερίας τοῦ λαοῦ διὰ συστήματος καθολικῆς ψηφοφορίας.

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΜΕΤΑΠΡΑΤΗΣ

Η εἰκὼν τὴν ὅποιαν παρατίθεμεν σήμερον παριστάνει παῖδα ὀπωροπάλην ὄφραν καὶ ἄνευ προστασίας εὑρέθεντα. Τὰ φιλάνθρωπα καθιδρύματα τὰ προνοοῦντα περὶ ἀναπτύξεως τῶν παιδῶν τῶν ἀγιων ἐπολλαπλασιάσθησαν ἐν Εὐρώπῃ καὶ ιδίως ἐν Ἀμερικῇ, εὐτύχως δὲ τῇ φιλανθρώπῳ φροντίδι τοῦ Συλλόγου Ηαρνασσοῦ ἀπεκτήσαμεν καὶ ἡμεῖς τοιοῦτον ἐνταῦθα καὶ ἐν ἄλλαις τῆς Ἑλλάδος πόλεσιν. Ο παῖς λοιπὸν δὲ παριστᾶ ἡ εἰκονογραφία, εἰσῆλθεν ἐσπέραν τινὰ εἰς καθιδρύματα τοιοῦτον καὶ ἐκεῖ μετὰ προσοχῆς ἡκροάζετο τῶν μαθημάτων. Η ἀγαθότης αὐτοῦ ἐπέσυρε τὴν προσοχὴν τοῦ διευθύνοντος. Πλησιάσας οὗτος αὐτὸν τὸν ἡράτην τοῦ ἔργου εἶχεν οὐδὲν, λέγει, διότι δὲν εὑρίσκω δὲν θέλεις νὰ πωλῆς καρπούς; τῷ εἶπεν διδάσκαλος. Τῷ δίδει δὲ ἀμέσως τρία φράγκα δι' ὃν καθεκάστην πρωταρήσας καὶ μετεπώλει καρπούς· ἐκ τῆς ἐργασίας δὲ ταῦτης ἐπορίζετο τὰ πρός τὸ ζῆν καὶ ἐσύχαζε τακτικῶς εἰς τὸ σχολεῖον εὐχαριστῶν καθεκάστην πρωταρήσας καὶ μετεπώλει καρπούς.

ΠΑΤΑΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

ΖΩΑ.

ΚΕΦ. ΛΓ'.—Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΕΝ Τῷ ΑΝΘΡΩΠῷ
ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΖΩΟΙΣ.

Ως τὰ φυτὰ καὶ τὰ δένδρα ἀποθνήσκουσιν ἔτερη δὲ φυτὰ καὶ δένδρα λαμβάνουσι τὴν θέσιν αὐτῶν οὕτω καὶ τὰ ζῶα. Τινὰ ζῶσιν ἐλάχιστον χρόνον, τινὰ δὲ πάλιν ἔτη πολλά· πάντα θνήσκουσι ήμέραν τινα, καὶ ὡς τὰ φύλα καὶ τὰ ἄνθη καὶ τὰ φυτὰ, γίνονται μέρος τῆς γῆς πάλιν.

Πλεῖστον τῆς γῆς ἦν πατοῦμεν ἀπαρτίζεται ἐκ ζῶων καὶ φυτῶν τὰ ὥποια ἵσαν ποτὲ ἐπὶ τῆς γῆς, νῦν ὅμως εἶναι ἀναμιμηγένα καὶ ὡς ἐν μιᾷ μάζῃ. Τὰ φυτὰ καὶ τὰ ζῶα θνήσκουσι καὶ μεταβάλλονται εἰς γῆν, καὶ ἐκ τῆς γῆς ἄλλα φυτὰ καὶ ζῶα γίνονται. Η γῆ ὡς ἐδείξαμεν ἐν Κεφαλαίῳ Δ', εἶναι ἡ μήτηρ πάντων τῶν ἐπ' αὐτῆς ὄντων, πλεῖστον δύμως μέρος αὐτῆς ἀπαρτίζεται ἐκ τεθνητῶν λειψάνων ζῶντων ποτὲ ἀντικειμένων.

Αἱ μεταβολαὶ αὗται εἰσὶ λίαν θαυμασταί· δὲν φαίνονται τοιαῦται εἰς πλεῖστους ἀνθρώπους διότι τὰς βλέπουσι καθ' ἐκάστην καὶ δὲν ἐφιστῶσι τὴν προσοχὴν ἐπ' αὐτῶν. Υποθέσωμεν ἀγθρωπὸν λαμβάνοντα φυτὰ τιαν καὶ ζῶα τὰ ὥποια ἐφόρευσε καὶ συνέτριψε εἰς κόνιν καὶ ἐκ σωροῦ ἐξ αὐτῶν, ἀπαρτίσαντα ποικιλίαν φυτῶν καὶ ζῶων, θάλατταν ἐλέγομεν ὅτι τοῦτο εἶναι ἀδύνατον, καὶ δύμως τοῦτο ὁ Θεός ποιεῖ πάντας.

Ο, τι δὲ θαυμαστώτερον εἶναι ὅτι δὲν βλέπομεν χεῖρας τοῦτο ποιούσας. Εὖτε ἐβλέπομεν τὸν ἀνθρώπον μὲ τὸν σωρὸν αὐτοῦ ἐκ συντετριμένων ζῶων καὶ φυτῶν, λαμβάνοντα ὀλίγον ἐκ τοῦ μίγματος, διὰ τῆς

χειρός του κατατκεύαζοντα ἄνθος εἴτα δὲ ζῶον, τοῦτο θά ἡτο θαυμαστώτερον. Αλλὰ ἔτι θαυμαστώτερον θά ἡτο ἐάν τὸ ἀπλῶτο ἀπλῶτας διὰ τοῦ λόγου νὰ καλέσῃ ἔξω τοῦ σωροῦ του φυτὰ καὶ ζῶα πάστης ποικιλίας. Τοῦτο ὁ Θεός πράττει καθ' ἄπασαν τὴν γῆν. Διὰ τοῦ λόγου τῆς δυνάμεως αὐτοῦ ἐκ τοῦ ὑπὸ τοὺς πόδας ήμῶν ἐδάφους, ἀποτελουμένου ἐν μέρει ἐκ θανόντων φυτῶν καὶ ζῶων, νέα φυτὰ καὶ ζῶα ἀδιακόπως γίνονται. Πάσα ἡ κτίσις ἡ ζῶσα καὶ μὴ γίνεται καὶ διατηρεῖται ἀνευ χειρῶν· τὸ δὲ γεγονός ὅτι γίνεται διὰ μέσων τὰ ὥποια ήμεῖς δὲν βλέπομεν εἶναι τὸ ἄκρον ζωτικόν.

Τούτης της μεταβολῆς τοῦ θανάτου τῶν ζῶων καὶ τοῦ τοῦ ἀνθρώπου. Οταν τὸ ζῶον θνήσκη, συνθήσκει μετ' αὐτοῦ καὶ ὁ νοῦς αὐτοῦ ἀλλ' ὅταν ὁ θαυμάτως ἀποθνήσκῃ ὁ νοῦς ἡ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ζῇ ἔτι καὶ ζήσει διὰ παντός.

Πόσον θαυμαστός εἶναι ὁ χωρισμὸς οὗτος τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος. Φαίνεται ὡσαγεῖ μὴ ηδύναντο νὰ χωρισθῶσιν εἰσὶ τοσοῦτον στενῶς συνδεμένα ὡστε δὲν φαίνεται ὅτι θά ἡδύναντο νὰ ὅσι κεχωρισμένα. Αλλ' ἡ Γραφὴ λέγει ήμεν διότι οὕτως εἰσὶ καὶ ὅτι δταν τὸ σώμα ἀποθάνητο τὸ πνεῦμα θέλει ζήσει ἔτι. Ναὶ, ὅπόταν ἄπας ὁ μηχανισμὸς, διὸ ἡ ψυχὴ μετατρέπεται τοσοῦτον συντόνως, σταματήσῃ τὴν κίνησιν αὐτοῦ διὰ τοῦ θανάτου, ἡ ψυχὴ τὸν ἐγκαταλείπει, καὶ μένει ἀφ' ἔκατης ἀνευ σώματος δὲν δυνάμεθα νὰ τὴν ἰδωμεν ἀπερχομένην, δυνάμενη νὰ ἰδωμεν τὸ σώμα τὸ ὄποιον ἐγκαταλείπει, μετὰ τοῦ ἐγκεφάλου του, νεύρων καὶ μυόνων, πρότερον ἀρτί τοιοῦτον ἐνεργὸν, νῦν δὲν ἀκίνητον ἐν τῷ θανάτῳ.

Οποία μεταβολὴ! Αλλὰ δὲν φθάνει ἔως ἐδῶ. Τὸ θαυμαστότερον εἶναι ὅτι τὸ σώμα τοῦτο τὸ λυόμενον ἐν τῇ γῇ θνῶθενται πάλιν μετὰ τοῦ πνεύματος ἀλλὰ δὲν θά ἡ ἀκριβῶς τὸ αὐτὸ σώμα, θέλει μεταβληθῆναι. Η Γραφὴ λέγει ὅτι ἔσται σώμα πνευματικόν. Τὸ σώμα ἐν ᾧ ἡ ψυχὴ ήμῶν θέλουσιν οἰκήσει ἐν ἐτέρῳ κόσμῳ; Ή, εἶθε νὰ ἐξέργεμεν ἐνταῦθα οὕτως ὡστε νὰ μεταβολή! Προσομοίαν τινα μεταβολὴν θά δείξωσι τὰ σώματα ήμῶν ἐν τῇ άναστάσει. Ενταῦθα ἐν τῇ θνῶσθαι ζωῆ, καίτοι τὰ σώματα ήμῶν εἰσὶ φοβερῶς καὶ θαυμασίως κατεσκευασμένα, εἰσὶν οἵοντα σκώληκες τῆς γῆς παραβαλλόμενα πρὸς τὰ σώματα ἐν οἷς αἱ ψυχαὶ ήμῶν θέλουσιν οἰκήσει ἐν ἐτέρῳ κόσμῳ. Ή, εἶθε νὰ παρατηρήσωμεν νὰ πειναμένης σώμασι, μετὰ τῶν ἀνωτέρων αὐτῶν δυνάμεων, δυνηθῶμεν νὰ μπηρετήσωμεν τὸν θεόν διὰ παντός ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

ΤΕΛΟΣ.

ΠΩΣ ΟΙ ΟΔΑΝΑΙ ΘΕΡΑΠΕΥΟΥΣ ΤΗΝ ΟΚΝΗΡΙΑΝ

ΕΜΠΟΡΟΣ τις περιφερόμενος πρωταν τινα ἐν Ἀμερικανικῷ, προσεπέλασε διμάρα ἀνθρώπων ίσταμένων πέριξ φρέατος ἐντὸς τοῦ ὄποιου ῥωμαλατίου ἀνήρ πρόμακρον εἶχε καταβιβασθῆ. Σωλήν, τοῦ ὄποιου τὸ στόματον ἔχαινε ἐπὶ τοῦ φρέατος καὶ βαθυτόν θρίζε νὰ πράττῃ ἐνταῦθα. Ο μηχανισμός του ἔσται κρείττων τοῦ φρέατος τὰ σώματα ήμῶν ἐντόπια τοῦ φρέατος καὶ βαθυτόν θρίζε νὰ πράττῃ ἐνταῦθα. Ο εντ

προσπηνέχθην πολλάκις νὰ δώσω αὐτῷ ἑργασίαν, ούδὲν ἡττον ὅμως ἀφίνει τὴν ὄκνηριαν νὰ τὸν κυριεύῃ, καὶ ἐπαιτεῖ ἀπὸ θύρας εἰς θύραν, καὶ τοι εὐκόλως ἥδυνατο νὰ ἀπολαμβάνῃ τοῦ ἐπιουσίου ἄρτου δι᾽ ἑργασίας ἐὰν ηθελεν. Τῷρα λοιπὸν προσπαθοῦμεν νὰ τὸν κάμωμεν νὰ αἰσθανῇ ὅτι δύναται νὰ ἑργασθῇ. Ἐὰν μεταχειρίζηται τὴν δύναμιν θην ἔχωσιν οἱ βραχὺνες αὐτοῦ θέλει σωθῆναι ἐὰν τὰς ἀφήσῃ ἐν ἀδρανεῖ τέλει πινγῆ. Ἀλλ' ἰδέτε», εξηκολούθησεν ὁ γέρων Ὁλλανδός, προθιάνων εἰς τὸ χεῖλος τοῦ φρέατος, «ὅ κύριος εὑρίσκει ὅτι ἔχει μύονας. Ἐν μιᾷ ὥρᾳ θὰ τὸν ἔξαγάγωμεν μορφώσαντα κρείττονας ἴδεας διὰ τὸ μέλλον.» Η δερπεία ἑφάνη ἀποτελεσματική.

ΕΡΡΙΚΟΣ Ο Δ'. ΚΑΙ ΤΑ ΤΕΚΝΑ ΤΟΥ

ΕΡΡΙΚΟΣ ὁ Δ', ο καὶ Μέγας Ἐρρίκος καὶ ἀγαθὸς Ἐρρίκος ἐπικαλούμενος, βασιλεὺς τῆς Γαλλίας, ἀπεδείχθη λίγαν ἐπιμελῆς κυβερνήτης, διώρθωσε τὰ οἰκονομικὰ τοῦ Κράτους του, ἐνεψύχωσε τὴν ἐμπορίαν, τὰς τέχνας, τὴν γεωργίαν, καὶ κατέστησε τὴν Γαλλίαν εὐδαίμονα.

Λέγουσιν ὅτι Ἐρρίκος ὁ Δ'. ἐπεθύμει ἵνα ἔκαστος ἀνθρωπος ἐν τῷ βασιλείῳ του ἢ εἰς κατάστασιν νὰ μηγειρεύῃ μίαν ὄρνιθα διὰ τὸ γεῦμα του τῆς Κυριακῆς, ἢτοι ἐπεθύμει ἵνα πάντες οἱ ὑπήκοοι αὐτοῦ εύτυχῶσι καὶ ἔχωσι πᾶσαν ἀνάπτασιν ἐν τῇ οἰκογενείᾳ των. Καὶ αὐτὸς ἦν ἀγαθότατος πατὴρ καὶ διηγοῦνται περὶ αὐτοῦ τὸ ἔξης ἀνέκδοτον:

‘Ημέραν τινὰ πρεσβευτὴς εἰσήχθη παρὰ τῷ βασιλεῖ. Ο πρεσβευτὴς διετέλει ἐν σφοδρῷ ταραχῇ συλλογιζόμενος; ὅτι μετ' οὐ πολὺ θάξεις εὑρίσκετο ἐνώπιον Ἐρρίκου τοῦ μεγάλου, ἀλλ' ὅποιας ὑπῆρξεν ἡ ἔκπληξις αὐτοῦ ὅταν, τῆς θύρας ἀνοιχθείσης, εἶδε τὸν βασιλέα μὲ τὰς χειρας ἐπὶ τοῦ ἐδάφους μικρούμενον τὸν ἑπτονόπιον σπώας διακεδάση τὰ τέκνα του. Ο πρωτότοκος υἱός του ἐκάθητο ἐπὶ τῆς φύκεως του, ἐνῷ αἱ μικραὶ κόραι ἔτρεχον φαιδραὶ περὶ αὐτούν. Ο πρεσβευτὴς ὠπισθοχώρει ἥδη ὅτε ὁ Ἐρρίκος ἐγείρων τὴν κεφαλήν: εἰσθε πατὴρ, τῷ λέγεις; Ἐπὶ τῇ καταφατικῇ ἀπαντήσει τοῦ πρεσβευτοῦ προσέθηκε: τότε λοιπὸν θὰ κάμωμεν ἓνα γύρον ἀκόμη!'

ΠΟΙΚΙΛΑ

‘Ολίγα τινὰ περὶ τοῦ ἡλίου. — Ο ἡλιος εἶναι 320,000 φορᾶς μείζων τῆς γῆς. Ο ἡλιος ἀπέχει 400 φορᾶς τόσον ὅσον ἡ σελήνη. Ἡ ἐκ τοῦ ἡλίου θερμότης δύναται νὰ τίξει 287,200,000 κυβικὰ μίλια πάγου ἀνὰ πᾶν δευτερόλεπτον. Ἡ διάμετρος τῆς γῆς ἔχει τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν πρὸς τὴν ἀπόστασιν αὐτῆς ἐπὶ τοῦ ἡλίου ὅσον τὸ πλάτος τριχὸς πρὸς 125 πόδας. Ἀμαξοστοιχία σιδηροδρόμου τρέχουσα ἀνευ σταθμῶν ἀνὰ 40 μίλια τὴν ὥραν θὰ ἔφθανεν εἰς τὸν ἡλιον εἰς 263 ἔτη. Ο ἡλιος θεωρεῖται ὡς καθιστάμενος 250 πόδας ἐλάσσων κατ' ἔτος. Ο πλησιέστερος ἀστὴρ εἶναι 250,000 φορᾶς ἀπώτερος τοῦ ἡλίου. Τὸ ἔκ τοῦ ἡλίου φῶς ἓνα φύλασση εἰς τὴν γῆν ἀπαιτεῖ ὅκτω λεπτὰ τῆς ὥρας, 50,000 ἔτη ὅμως ἔχεισθησαν ὅπως τὸ φῶς ἔλθῃ ἐκ τοῦ ἀπωτάτου τῶν ὄρατῶν ἀστέρων.

* * * Τὸ 1855. ἡ αὐτοκράτειρα τῆς Ῥωσίας ἤρξατο ἰδρύουσα σχολεῖα καὶ γυμνάσια πρὸς ἐκπαίδευσιν τῶν γυναικῶν. Εἰσὶ νῦν 186 ἐκ τούτων ἔχοντα 23,400 μαθητρίας. Ἡ Ῥωσία ἔχει ἥδη ὅκτω πανεπιστήμια μετά 5,629 φοίτητῶν, πεντήκοντα ἔξι ἐπιστημονικά σχολεῖα, ἔξικοντο ὅκτω προτύπους σχολάς, καὶ ἐν ἑκατομμύριον μαθητάς. Ταῦτα δὲ μόνον κατά τὰ τελευταῖα ἔτη ἔγενοντο.

* * * Αἱ ἀρχαὶ τῆς Κίνας εὐρίσκουσι ὅτι ἡ χρῆσις τοῦ ὅπιου ὑπῆρξε τὸ μέγα αἴτιον τοῦ μαστίζοντος αὐτὴν λιμοῦ, διότι κατέστησεν αὐτοὺς ἀσθενεῖς καὶ ἡττον φιλοπόνους. Μεγάλαι ἐκτάσεις γῆς ἐφυτεύθησαν διὰ μηκόνων αἰτίνες ἥδυναντο νὰ φυτευθῶσι διὰ χρησίμων σιτηρῶν. Ἐν τινι διαιρέσιμαις οἱ δημόσιοι ὑπόλιθοι διετάχθησαν νὰ δημιύνωσι πάσας τὰς γαίας τὰς διὰ τοιούτων φυτῶν πεφυτευμένας.

* * * Τὸ Λονδίνον ἔχει πλείονας τῶν τεσσάρων ἑκατομμυρίων κατοίκους, εἴς ὃν ἐν ἑκατομμύριον ξένους, ἔχει δὲ πλειοτέρους καθολικοὺς τῆς Ῥώμης, πλείονας Ἰουδαίους τῆς Ἰσλανδίας, πλείονας Ἰρλανδούς τοῦ Δουνδίου καὶ πλείονας Σκώτους τοῦ Ἐδιμούργου. Γεννᾶται τε εἰς ἄνθρωπος ἀνά πέντε λεπτά καὶ ἀποθνήσκει εἰς ἀνά ὅκτω λεπτά. Ἐχει 117,000 ἐγκληματίας καὶ 38,000 μέθυσους προσάγονται ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων καθ' ἔκαστον ἔτος. Ἐξ ὅκτω προσώπων διὰ εἰς εἶναι πέντης τοῦτο δὲ δὲν θὰ συνέβαινεν ἐὰν ησαν δλιγάτερα ζυθοπωλεῖα καὶ οἰνοπνευματοπωλεῖα.

* * * Ο Μίλτων ἔλαβεν 125 φρ. ἀντίτιμον διὰ τὸν «Ἀπωλεσθέντα Παράδεισον». Ο Πώπ 200,000 φρ. διὰ τὴν μεταφραστὸν τοῦ Ὁμήρου. Ο κ. Βόππερ ἐκδότης Ἀμερικανικῆς ἐφημερίδος τοῦ Ledger ἐπλήρωσεν εἰς τὸ Τενευσον 25,000 φρ. δι' ἐν μόνον πούμα. Ο σίρ Βάλτερ Σκώτ ἀπήκλαυσε χέρδος 1,295,000 φρ. ἐκ τῶν μυθιστορημάτων του. Ο δὲ Σάχσπηρ διὰ τὸν Ἀμέλετον 125 φρ.

Ἄσοις Αἰτίγματος ΙΓ'.

Νέφος—Νέος.

“Ελυσεν δ' αὐτὸν μόνον δ. κ. Δ. Θ. Δημητρακόπουλος (δικηγόρος.)

Ἄσοις Προβλήματος.

Περιουσία τοῦ πατρὸς δρ. 180,000

Γιοι ἔξ—ἔλαβεν ἔκαστος δρ. 30,000.

“Ελυσαν δ' αὐτὸν οἱ κκ. Γ. Π. Κορωναῖος (Πειραιεὺς), Δ. Θ. Δημητρακόπουλος δικηγόρος (Αθῆναι).

Άσοις Γρίφου 8.

Το—μηδεν—οσδ—υε—δαι—δε—ον

Τὸ μηδενὸς δεῖσθαι θεῖον.

“Ελυσεν δ' αὐτὸν μόνον δ. κ. Ιωσήφ Α. Γρηγοριάδης.

ΑΙΝΙΓΜΑ ΙΔ'.

Παχύ τι ζῶν, ἄγριον, τὸ ὄλον μου σημαίνει,

Τὸ δ' ἡμισύ μου τὸ πικρὸν τῶν ἐρπετῶν ἐμφαίνει.

“Αν κόψῃς δ' ἐκ τοῦ ὄλου μου τὸ τέταρτον στοιχείον

Θὰ μ' ἔδης ἔνα ἡρεμον χωρίς τινα πλησίον.

‘Αλλ' ἀν καὶ τὸ κεφάλι μου θελήσῃς ν' ἀφαιρέσῃς,

‘Ἐν ἀλλο ζῶν ἡμερον τετράπονυν δ' ἀπαντήσῃς

Ποῦ δὲν τοῦ χάριστ ἀτυχῶς πολὺ μυαλὸν φύσις,

Σ' ἐκεῖνο δὲ μεταβληθῶ κ' εὔρεμ' ἀν μπορέσῃς.

Δ. ΡΩΜΑΪΔΗΣ.